

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 ♦ tālr. (+371) 67388624 ♦ fakss (+371) 67388634 ♦ e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

SIA „Zemgales pērle”
Reģ.Nr. 43602004125
Raiņa ielā 17-11
Jelgavā, LV-3001

(...)

LĒMUMS
par nevienlīdzīgiem un netaisnīgiem līguma
noteikumiem
Rīgā

2008.gada 18.augustā

Nr.33-lg

Patērētāju tiesību aizsardzības centrā (turpmāk – *PTAC*) 2008.gada 17.aprīlī saņemts patērētāja (...) iesniegums (turpmāk – *Iesniegums*), kā arī 2008.gada 8.maijā saņemts patērētāja (...) un (...) iesniegums par *Iesnieguma* papildinājumiem, kurā cita starpā izteikts lūgums *PTAC* izvērtēt 2007.gada 5.janvāra Ēkas pirkuma līguma atbilstību normatīvajiem aktiem patērētāju tiesību aizsardzības jomā.

PTAC, izskatot lietā esošos materiālus, **konstatē**:

[1] 2007.gada 5.janvārī SIA „Zemgales pērle” (turpmāk – *Sabiedrība*) un patērētāju (...) un (...) starpā noslēgts Ēkas pirkuma līgums Nr.(...) (turpmāk – *Pirkuma līgums*).

Attiecībā uz *Pirkuma līgumu Iesniegumā* īpaši norādīts, ka ēka šajā līgumā minētajā adresē nekad nav piederējusi *Sabiedrībai*, bet gan fiziskai personai Jānim Freidenfeldam, kurš ir *Sabiedrības* valdes loceklis.

[2] Sakarā ar saņemto *Iesniegumu* un *Pirkuma līguma* noteikumu vērtējumu *PTAC* 2008.gada 9.maijā pieprasīja *Sabiedrībai* sniegt paskaidrojumu, kā arī aicināja iesniegt pierādījumus *Pirkuma līguma* noteikumu apspriešanas fakta konstatēšanai un izteikt savu viedokli par *Pirkuma līguma* noteikumu atbilstību normatīvo aktu noteikumiem.

[3] 2008.gada 23.maijā *PTAC* saņemtajā paskaidrojuma vēstulē (turpmāk – *Paskaidrojums*) *Sabiedrība* pauž uzskatu, ka (...) un (...) maldina *PTAC*. *Sabiedrība* informē, ka, noslēdzot *Pirkuma līgumu*, *Sabiedrība* pārdeva (...) attiecīgo jaunbūvi, un vērš uzmanību uz to, ka *Sabiedrība* ir uzskatāma par pārdevēju, nevis pakalpojuma sniedzēju.

Sabiedrība uzskata, ka *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunkta noteikums, kas paredz strīdu izskatīšanu vispārējās jurisdikcijas tiesā vai šķīrējtiesā pēc prasītāja izvēles, atbilst *Patērētāju tiesību aizsardzības likumam* (turpmāk – *PTAL*) un neizslēdz un nekavē tiesības celt prasību tiesā, jo patērētājam ir izvēles tiesības celt prasību tiesā vai šķīrējtiesā un arī brīdī, kad kāda no pusēm vēlas celt pretprasību, ir tiesības izvēlēties starp tiesu un šķīrējtiesu. Šajā sakarā *Sabiedrība* informē, ka (...) un (...) ir cēlušī prasību Jelgavas tiesā par 2007.gada 3.aprīļa aizdevuma līgumā iekļautās šķīrējtiesas līguma atzīšanu par spēkā neesošu un ka nekas nav traucējis vai ierobežojis minētajām personām vērsties tiesā.

Sabiedrības ieskatā *PTAC* viedoklis par to, ka šķīrējtiesas līgums ir netaisnīgs līguma noteikums, ir nepareizs, kas, iespējams, izveidojies, interpretējot *Civilprocesa likuma* 132.panta 3.punktu. *Sabiedrība* uzskata, ka minētais *Civilprocesa likuma* noteikums attiecas tikai uz tādiem šķīrējtiesas līgumiem, kuri paredz strīdu izšķiršanu tikai šķīrējtiesā. Savukārt attiecībā uz *PTAC* atsauci uz Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 12.augusta spriedumu lietā Nr.A42241705 *Sabiedrība* norāda, ka šis spriedums neattiecas uz konkrēto *Pirkuma līgumu*, jo spriedums ir par citādiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem un tas nav guvis judikatūras statusu. Tāpat *Sabiedrība* vērš uzmanību uz to, ka lēmumi ir jāpamato ar likuma normām un ka judikatūra, kā arī tiesību doktrīna var būt tikai kā sekundārs tiesību avots.

Paskaidrojumā *Sabiedrība* lūdz *PTAC* pieņemt lēmumu par lietas izbeigšanu, kā arī izvērtēt attiecīgus iesniegtos patērētājiem piedāvātus līguma projektus.

PTAC, izvērtējot lietā esošos materiālus, **secina**:

1. Patērētāji (...) un (...) ir uzskatāmi par patērētājiem *PTAL* 1.panta 3.punkta izpratnē, savukārt *Sabiedrība* ir atzīstama par pārdevēju atbilstoši *PTAL* 1.panta 5.punktam, līdz ar to *Pirkuma līguma* noteikumiem ir jāatbilst *PTAL* prasībām.

2. Saskaņā ar *PTAL* 25.panta ceturtais daļas 6.punktu *PTAC* funkcijās ietilpst „patērētāju tiesību ievērošanas uzraudzība līgumu projektos un līgumos, ko patērētāji slēdz ar ražotājiem, pārdevējiem vai pakalpojumu sniedzējiem, arī normatīvajos aktos paredzēto darbību veikšana, lai ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs grozītu līguma projektu vai pārtrauktu pildīt līguma noteikumus, ja līguma projektā vai noslēgtajā līgumā konstatēti netaisnīgi vai neskaidri noteikumi”. Tādējādi *PTAC* ir tiesīgs pieņemt lēmumu par netaisnīgiem un nevienlīdzīgiem līguma noteikumiem savas kompetences ietvaros.

3. Saskaņā ar *PTAL* 3.panta 2.punkta noteikumiem „patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja nav ievērots līgumslēdzēju pušu vienlīdzības princips un līguma noteikumi ir netaisnīgi”. Saskaņā ar *PTAL* 6.panta pirmo daļu „ražotājs, pārdevējs

vai pakalpojuma sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem”. Tātad atbilstoši PTAL 6.panta pirmās daļas noteikumiem Sabiedrība nedrīkst iekļaut netaisnīgus līguma noteikumus patērētājiem piedāvātajos līgumos un līgumu projektos. PTAL 6.panta ceturtajā daļā noteikts, ka, „novērtējot līguma noteikumus, ņem vērā pārdotās preces vai sniegtā pakalpojuma raksturu, visus apstākļus, kādos līgums noslēgts, kā arī noslēgtā līguma un ar to saistītā līguma noteikumus”.

4. Lai arī līgumu patērētājs ir parakstījis, tomēr PTAL ir paredzēti izņēmumi no vispārējiem līgumu slēgšanas noteikumiem. Lai konstatētu, vai attiecīgais līguma noteikums ir apspriests, jāņem vērā PTAL 6.panta piektajā un septītajā daļā paredzētais. Saskaņā ar PTAL 6.panta piektajā daļā noteikto „līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus”. Vistipiskākais šāda gadījuma piemērs ir tipveida jeb standartlīgums. Šāds viedoklis ir pamatots arī tiesību doktrīnā: „standartlīgumi per se tiek uzskatīti par neapspriežamiem, tāpēc standartnoteikumu piemērošanas gadījumā faktiski nav nekādas juridiskas iespējas izvairīties no Netaisnīgu līgumu direktīvas piemērošanas. Pat skaidri izteikts patērētāja apliecinājums, ka viņš ir iepazīstināts ar līguma standartnoteikumiem un vienojies par tiem neizslēdz direktīvas piemērošanu” (Zadraks G. „Direktīvas 93/13/EEK par netaisnīgiem noteikumiem patērētāju līgumos nepieciešamā reforma”// „Likums un Tiesības”, 2005. Nr.4, 103.lpp.). Patērētāju tiesību doktrīnā ir arī atzīts, ka „nevar runāt par individuāli apspriestiem noteikumiem, ja patērētājam izvēlei tika piedāvāti divi vai vairāki iepriekš noformulēti varianti. Ja ir dotas vairākas iespējas un patērētājs var izvēlēties vienu no tām, tas nozīmē, ka noteikumu nevar uzskatīt par apspriestu. Patērētājam ir jābūt iespējai piedāvāt savus noteikumus, kas komersantam ir jāizvērtē. Ja apspriešana ir tīri formāla, tad to nedrīkstētu pieņemt kā apspriešanu šajā izpratnē.” (Zadraks G. „Direktīvas 93/13/EEK par netaisnīgiem noteikumiem patērētāju līgumos nepieciešamā reforma”// „Likums un Tiesības”, 2005. Nr.4, 104.lpp.).

Turklāt atbilstoši PTAL 6.panta sestajai daļai, „ja ir apspriesti atsevišķi līguma noteikumi vai atsevišķu noteikumu attiecīgi aspekti, tad nevar uzskatīt, ka savstarpēji apspriesti ir arī pārējie līguma noteikumi”. Savukārt PTAL 6.panta septītajā daļā nosaka, ka, „ja ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs apgalvo, ka līguma noteikumi ir savstarpēji apspriesti ar patērētāju, viņa pienākums ir to pierādīt”.

PTAC norāda, ka par apspriestiem līguma noteikumiem uzskatāmi līguma noteikumi, par kuriem līgumslēdzēji, savstarpēji tos apspriežot (savstarpēji apmainoties viedokļiem), ir vienojušies. Līdz ar to parakstīts līgums pats par sevi nav pietiekams pierādījums tam, ka līgumslēdzēji ir savstarpēji apsprieduši katru līguma noteikumu atsevišķi (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 7.marta spriedums lietā Nr.C30519003 motīvu daļas 14.punktu).

Ņemot vērā lietā esošos materiālus, *PTAC* secina, ka *Sabiedrība* nav iesniegusi nekādus pierādījumus tam, ka *Pirkuma līguma* noteikumi ir apspriesti *Sabiedrības* un (...),(...) starpā. Šajā sakarā *PTAC* ņem vērā to, ka, pieprasot sniegt paskaidrojumu saistībā ar *Iesniegumu* un *Pirkuma līguma* noteikumu izvērtējumu, *PTAC* pieprasīja *Sabiedrībai* līdz 2008.gada 26.maijam iesniegt pierādījumus apspriešanas fakta konstatācijai, kas *PTAC* netika saņemti. Līdz ar to *PTAC* secina, ka *Pirkuma līguma* noteikumi, izņemot līguma būtiskās sastāvdaļas, ir līgumslēdzēju pušu neapspriesti.

5. Izvērtējot *Pirkuma līguma* noteikumus, *PTAC* konstatē, ka *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunktā ietverts šāds noteikums: „*Visi strīdi tiks galīgi izšķirti pēc prasītāja izvēles tiesā vai Zemgales šķīrējtiesā saskaņā ar minētās šķīrējtiesas reglamentu, rakstveida procesā, viena tiesneša sastāvā un ar nosacījumu, ka gadījumā, ja atbildētājs nesniedz atsauksmi uz prasību, uzskatāms, ka tas atzīst prasību*”.

No minētā *Pirkuma līguma* noteikuma izriet, ka strīdu izskatīšana ir paredzēta vispārējās jurisdikcijas tiesā vai šķīrējtiesā pēc prasītāja izvēles.

PTAC atzīmē, ka saskaņā ar *PTAL* 6.panta trešās daļas 7.punkta noteikumiem par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas „*izslēdz vai kavē patērētāja tiesības vērsties patērētāju tiesību aizsardzības iestādēs vai tiesā, paredz strīdu izskatīšanu tikai šķīrējtiesā*”. *PTAC* norāda, ka, lai arī *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunktā ir formāli novērsta neatbilstība *PTAL* 6.panta trešās daļas 7.punkta noteikumiem, konkrētās šķīrējtiesas klauzulas sekas ir identiskas ar šķīrējtiesas klauzulas, kas pieļauj strīdu izskatīšanu tikai šķīrējtiesā, sekām: prasītājs ir pārdevējs, prasība tiek celta šķīrējtiesā, un patērētājs nevar „izvairīties” no šķīrējtiesas procesa. Tāda klauzulas redakcija teorētiski paredz (bet praksē tā notiek gandrīz katrā gadījumā), ka var tikt aizskartas tieši tās pašas patērētāja intereses, kuras tiek aizskartas klasiskās šķīrējtiesas klauzulas gadījumā. Šādu viedokli apstiprina arī Administratīvā rajona tiesa (Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 12.augusta spriedums lietā Nr. A42241705 (A2417-05/13)), 14.1.punkts) norādot, ka „*patērētāja izvēles brīvība varētu realizēties tikai tādā gadījumā, ja šajās [līguma punktā norādītājās] tiesību sargājošajās iestādēs vērstos pats patērētājs. Savukārt gadījumā, ja pakalpojuma sniedzējs (..) strīda risināšanai izvēlētos vērsties šķīrējtiesā, patērētājam būtu bijusi liegta izvēles brīvība strīda risināšanas iestādes izvēlē.*” Tātad situācijā, kad pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs no līguma izrietoša strīda risināšanai saskaņā ar līguma noteikumiem vērstos šķīrējtiesā, patērētājam vairs nebūtu iespēju realizēt savu tiesību aizsardzību Latvijas Republikas vispārējās tiesu instancēs, līdz ar to šādā gadījumā viņam būtu kavētas tiesības uz savu tiesību aizsardzību tiesā. Tas izriet no *Civilprocesa likuma* 132.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem, kas nosaka, ka tiesnesis atsakās pieņemt prasības pieteikumu, ja puses likumā noteiktā kārtībā ir vienojušās par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā.

PTAC norāda, ka gadījumā, ja strīda izšķiršana ir paredzēta šķīrējtiesā vai vispārējās jurisdikcijas tiesā pēc prasītāja izvēles, tiek ierobežota patērētāja izvēles brīvība. Tādējādi šāds līguma noteikums kā *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunkta

noteikums nostāda patērētāju savu tiesību realizācijai neizdevīgā stāvoklī un atbilstoši *PTAL* 6.panta trešās daļas 1. un 7.punkta noteikumiem (kontekstā ar *PTAL* 5.panta otrās daļas 5.punkta noteikumiem) uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu. Šādu uzskatu pauž arī Administratīvā rajona tiesa (Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 21.februāra spriedums lietā Nr.A42394906, 2.5.punkts), atzīstot, ka „līguma noteikums, kas paredz strīda izskatīšanu vispārējās jurisdikcijas tiesā vai šķīrējtiesā pēc prasītāja izvēles, tāpat kā līguma noteikums, kas paredz strīda izskatīšanu tikai šķīrējtiesā, rada būtisku neatbilstību pušu saistībās un pienākumos par sliktu patērētājam un nostāda to neizdevīgā stāvoklī”.

Papildus *PTAC* norāda uz tiesību doktrīnā pastāvošo viedokli, ka, „ļaujot bez ceremonijām patērētājam uzspiest vienu šķīrējtiesnesi un ar to viņam atņemt iespēju uz lietas izskatīšanu tiesā, tiek pārkāpts Patērētāju tiesību aizsardzības likums” (K.Torgāns. *Šķīrējtiesas Latvijā: vajadzīgas radikālas pārmaiņas*. Jurista Vārds, 11.01.2005.). Profesors K.Torgāns skaidrojis, ka šķīrējtiesas process galvenokārt ir domāts strīdu izskatīšanai starp komersantiem, kas noteikts arī UNCITRAL noteikumos (*United Nation Commission On International Trade Rule, Arbitration rules, General Assembly Resolution 31/98*), kuri pārņemti daudzu Latvijas šķīrējtiesu reglamentos.

Pamatojoties uz augstāk minēto, *PTAC* norāda, ka *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunkts ir atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu saskaņā ar *PTAL* 6.panta trešās daļas 1.punktu (kontekstā ar 5.panta otrās daļas 5.punktu) un 6.panta trešās daļas 7.punktu.

PTAC noraida *Sabiedrības Paskaidrojumā* minētos argumentus par *PTAC* nepamatotu atsaukšanos uz tiesas spriedumu un tiesību doktrīnu, norādot, ka *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunkta atzīšana par netaisnīgu līguma noteikumu ir pamatota, balstoties uz konkrētām (augstāk minētām) tiesību normām, savukārt atziņas tiesu praksē un tiesību doktrīnā kalpo par papildu argumentiem lēmuma pamatojumam. *PTAC* vērš uzmanību uz to, ka *Administratīvā procesa likuma* 67.panta piektajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta pamatojumā iestāde var izmantot argumentus, kas izteikti tiesas spriedumos un juridiskajā literatūrā, kā arī citā speciālajā literatūrā.

PTAC arī noraida *Sabiedrības Paskaidrojumā* minēto argumentu par to, ka (...) un (...) ir cēlušī prasību Jelgavas tiesā par 2007.gada 3.aprīļa aizdevuma līgumā iekļautās šķīrējtiesas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, uzskatot, ka šāds fakts nav atzīstams par pierādījumu tam, ka *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunktā ietvertā šķīrējtiesas klauzula nekavē patērētāju tiesības vērsties tiesā, it īpaši ņemot vērā to, ka minētā prasība ir celta attiecībā uz pašu šķīrējtiesas līgumu.

6. Attiecībā uz *Iesniegumā* norādīto, ka ēka, saistībā ar kuru noslēgts *Pirkuma līgums*, nekad nav piederējusi *Sabiedrībai*, bet gan citai personai, *PTAC* norāda, ka gadījumā, ja pircējs uzskata, ka pārdevējs ir veicis pretlikumīgas darbības, noslēdzot attiecīgā nekustamā īpašuma pārdošanas līgumu, pircējam ir jāvēršas ar attiecīgu iesniegumu tiesībsargājošajās iestādēs, kā arī nepieciešamības gadījumā jāvēršas tiesā ar prasību par līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

7. Izvērtējot *Sabiedrības* iesniegtā patērētājiem piedāvātā Ēkas pirkuma līguma projekta (turpmāk – *Pirkuma līguma projekts*) noteikumus, *PTAC* konstatē, ka tā 3.1.apakšpunkts nosaka: „*Ja Pircējs vai Pārdevējs nepienācīgi pilda vai nepilda Līguma saistības, tad vainīgā puse maksā otrai pusei līgumsodu 1% apmērā no Pirkuma maksas par katru nokavēto dienu.*”

Vērtējot šo līguma noteikumu no pircēja jeb patērētāja tiesību aizsardzības viedokļa, *PTAC* secina, ka šāds noteikums uzliek patērētājam, kurš neizpilda savas līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu, jo šādā gadījumā tam ir jāmaksā par labu pārdevējam līgumsods 1% apmērā no pirkuma maksas par katru nokavēto dienu. Vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, *PTAC* ņem vērā *PTAL* 5.pantā noteikto līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, no kā izriet, ka, vērtējot līgumsoda apmēru, jāievēro arī labticīguma prasības, kā arī tas, ka līgumsoda apmērs nedrīkst būt tāds, kas nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī, t.i., līgumsods nedrīkst būt nesamērīgi liels. Tāpat, vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, jāvadās no samērīguma kritērija, kas izriet no labas ticības principa, ievērojot, ka „*pie samērīguma noteikšanas jāņem vērā visas kreditora intereses un parādnieka spējas*” (K. Torgāns: Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.) R.: Mans Īpašums, 2000, 225.lpp.). Ņemot vērā to, ka saskaņā ar *Pirkuma līguma projekta* 3.1.apakšpunktu patērētājam ir paredzēts piemērot līgumsodu 1% apmērā no kopējās pirkuma maksas dienā, *PTAC* secina, ka šāda apmēra līgumsodam nav saskatāms taisnīgs ekonomiskais pamatojums un var izveidoties situācija, ka līgumsods pārsniedz pirkuma maksas summu, tā kā konkrētajā gadījumā ir paredzēts, ka līgumsodu aprēķina no kopējās pirkuma maksas par katru nokavējuma dienu. Tādējādi *PTAC* vērtē konkrēto līgumsodu kā neproporcionāli lielu.

PTAC vērš uzmanību uz to, ka saskaņā ar *Civillikuma* 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi, taču līgumsods nav līdzeklis, ar kura palīdzību kreditors ir tiesīgs iedzīvoties uz parādnieka rēķina. Arī civiltiesību doktrīnā valda uzskats, ka „*Latvijā, vadoties no labiem tikumiem, pārāk lielu līgumsodu varētu atzīt par netaisnu*” (K. Torgāns: Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.) R.: Mans Īpašums, 2000, 225.lpp.).

Balstoties uz iepriekš minēto un to, ka saskaņā ar *PTAL* 6.panta trešās daļas 4.punktu par netaisnīgu ir uzskatāms līguma noteikums, kas paredz neproporcionāli lielu līgumsodu, *PTAC* norāda, ka *Pirkuma līguma projekta* 3.1.apakšpunkts daļā, kas paredz, ka pircējam ir jāmaksā otrai pusei līgumsods 1% apmērā no pirkuma maksas par katru nokavēto dienu, ir uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu saskaņā ar *PTAL* 6.panta trešās daļas 4.punktu un attiecīgi grozāms patērētājiem piedāvātajos līguma projektos, lai tajā novērstu neatbilstību *PTAL* prasībām.

Pieņemot šo lēmumu, *PTAC* ņem vērā, ka no *Sabiedrības* iesniegtā patērētājiem piedāvātā *Pirkuma līguma projekta* ir izslēgts tāda paša satura līguma noteikums kā *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunkta noteikums.

8. Izvērtējot *Sabiedrības* iesniegtā patērētājiem piedāvātā šķīrējtiesas līguma projekta (turpmāk – *Šķīrējtiesas līguma projekts*) noteikumus, kuros paredzēts, ka „*visi strīdi, kas saistīti ar Līgumu, tai skaitā tie, kas būs, tiks galīgi izšķirti pēc Latvijas Republikas likumiem Zemgales šķīrējtiesā saskaņā ar minētās šķīrējtiesas reglamentu (..). Ja uz Pušu tiesiskajām attiecībām attiecas Patērētāju tiesību aizsardzības likums, tad pēc prasītāja izvēles strīdi var tikt izšķirti arī Latvijas Republikas tiesā*”, *PTAC*, vadoties no augstāk minētajiem (it īpaši šī lēmuma 5.punktā) minētajiem apsvērumiem, norāda, ka šādi *Šķīrējtiesas līguma projekta* noteikumi ir atzīstami par netaisnīgiem līguma noteikumiem saskaņā ar *PTAL* 5.panta otrās daļas 5.punkta, 6.panta trešās daļas 1.punkta un 7.punkta noteikumiem. Papildus attiecībā uz *Šķīrējtiesas līguma projektā* paredzēto ietvert norādi, ka „*šis līgums ar mani ir apspriests un es piekrītu tam*”, *PTAC* norāda, ka šāda līguma noteikumu apspriešanas klauzula ir pretrunā ar *PTAL* noteikto līguma noteikumu apspriešanas kārtību un nevar tikt uzskatīta par pierādījumu līguma noteikumu apspriešanas fakta konstatācijai.

Ievērojot *PTAL* 6.panta pirmās daļas prasības, kurās noteikts aizliegums pārdevējam piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, *PTAL* un citiem normatīvajiem aktiem, un ņemot vērā iepriekš minēto par šķīrējtiesas klauzulas netaisnīgumu, *PTAC* norāda, ka *Sabiedrība* nedrīkst piedāvāt patērētājiem tādu līguma projektu kā *Šķīrējtiesas līguma projekts*.

Vadoties no augstāk minētā un pamatojoties uz *PTAL* 3.panta 2.punktu, 5.panta otrās daļas 5.punktu, 6.panta pirmo daļu, 6.panta otro daļu, 6.panta trešās daļas 1. 4., 7.punktu, 6.panta ceturto, piekto, sesto, septīto, astoto daļu, 25.panta ceturtais daļas 6.punktu, 25.panta astotās daļas 2.punktu, *PTAC* **uzdod** SIA „Zemgales pērle”:

- 1) pārtraukt pildīt netaisnīgo *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunkta noteikumu ar patērētājiem (...) un (...);
- 2) pārtraukt pildīt ar citiem patērētājiem noslēgtajos līgumos tāda paša satura noteikumus kā *Pirkuma līguma* 4.9.apakšpunkta noteikums, kuru SIA „Zemgales pērle” un patērētāji nav savstarpēji apsprieduši;
- 3) mēneša laikā no administratīvā akta spēkā stāšanās brīža grozīt patērētājiem piedāvātajos līgumu projektos tāda paša satura līguma noteikumu kā *Pirkuma līguma projekta* 3.1.apakšpunkta noteikums;
- 4) nekavējoties no administratīvā akta spēkā stāšanās brīža pārtraukt piedāvāt patērētājiem tādus līguma projektus kā *Šķīrējtiesas līguma projekts*;
- 5) sniegt informāciju *PTAC* par administratīvā akta izpildi pirms administratīvā akta lemjošās daļas 3.punktā noteiktā izpildes termiņa beigām atbilstoši *PTAL* 25.panta desmitās daļas noteikumiem (tai skaitā iesniedzot pārstrādātos līguma projektus).

Saskaņā ar *Administratīvā procesa likuma* 70.panta pirmo daļu, 76.panta pirmo daļu un otro daļu, 79.panta pirmo daļu un *Patērētāju tiesību aizsardzības likuma* 25.panta pirmo daļu šo administratīvo aktu adresāti var apstrīdēt Latvijas Republikas Ekonomikas ministrijā viena mēneša laikā kopš tā paziņošanas adresātiem, iesniedzot iesniegumu Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, Rīgā, Kr. Valdemāra ielā 157.

Direktore

(paraksts)

B.Vītoliņa

(zīmogs)

(...)

IZRAKSTS PAREIZS